

oddania słowa «הַמְחַצֵּבֶת» jako «**przerąbało**» (dokładniej: przerąbujące → ramię), a nie «**poćwiartowało**». Następnie będą ukazane konsekwencje egzegetyczne zmiany tłumaczenia tego wyrazu, przy czym dla pełnego zrozumienia Iz 51,9 konieczne jest uwzględnienie wymowy wszystkich członów paralelnych, a zatem i Iz 51,10.

Analizowany tekst zawiera w środku paralelnie wyrażoną myśl: akt osuszenia (הַמְחַרְבֶּת – 10a) wód morskich przez Pana jest utożsamiony przez proroka z dokonywanym przez Pana aktem przerąbywania (הַמְחַצֵּבֶת – 9e) Rahaba, przebijana (מְחַלְלֶת – 9f) Smoka.

Słowo «הַמְחַצֵּבֶת» w 9e – to imiesłów czasownika «חצב» w koniugacji sprawczej *hifil*: imiesłów tego czasownika w znaczeniu rzeczownikowym oznacza kamieniarza, czyli rozłupującego skały (1 Krl 5, 29; 12, 13; 1 Krn 22, 2. 15; 2 Krn 2, 1. 17; 24, 12; Ezd 3, 7) lub drwała, czyli rozłupującego drewno (Iz 10,15); czasownik zaś znaczy: wykuwać w skale cysterny (Pwt 6,11; 2 Krn 26,10; Ne 9,25; Jr 2,13) lub grobowiec (Iz 22,16); ryć w kamieniu litery (Hi 19,24); wyciosać kolumny (Prz 9,1), wykuć tłocznię (Iz 5,2); drążyć w ziemi, by wydobyć miedź (Pwt 8,9); w znaczeniu przenośnym: wykuwać, ciosać ludzi (Iz 51,1; Oz 6,5). Przedstawione zestawienie znaczeń słowa «חצב» ukazuje jego istotę: obrazuje ono akt, związany z rozłupywaniem – skały czy drewna. To samo znaczenie musi mieć zatem i w Iz 51,9e: **Pan przerąbał / rozłupał Rahaba tak, jak drwał rozłupuje drewno, jak kamieniarz rozłupuje skałę.**

Słowo «מְחַלְלֶת» w 9f – to imiesłów czasownika «חלל» w koniugacji intensywnej *poel*, przy czym chodzi tu o drugą z trzech możliwych grup znaczeń tego czasownika⁴⁶⁰: przebić, zranić, poranić, biczować. Jest sześć wersetów biblijnych⁴⁶¹ z tym znaczeniem «חלל». Istotą aktu, opisywanego za pomocą tego czasownika, jest rozdzieranie, rozcinanie czegoś: skóry ciała (Prz 26,10; Iz 53,5; Ez 28,9; 32,26), przenośnie serca (Ps 77,11; 109,22), a także Węża, Smoka (Hi 26,13; Iz 51,9).

Słowo «הַמְחַרְבֶּת» w 10a – to imiesłów czasownika «חרב» w koniugacji sprawczej *hifil*: osuszyć, zdewastować, zamienić w pustynię, spustoszyć, zrujnować⁴⁶². Słowo to obrazuje zatem nie tylko efekt osuszenia, lecz potęgę działającego Boga, który doszczętnie zdruzgotał przeciwnika, zamienił w nicłość to, co dotąd żyło. Woda wszak – to życie, a brak wody – to brak życia!, kompletna ruina życia. Potęga Boga objawia się w tym przypadku wobec Wielkiej Otchłani,

⁴⁶⁰ Por. W. Gesenius, *Hebräisches und Aramäisches Handwörterbuch...*, dz. cyt., s. 116: חלל.

⁴⁶¹ Szukano za pomocą *BibleWorks 6.0*, dając w Command Center dla WTM: . חלל@v*+*Hb*

⁴⁶² Por. P. Briks, *Podręczny słownik...*, dz. cyt., s. 126: חרב.